Krimināļprocess Nr.11515000217
11095025417
Lieta K68-0425-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 2.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas
tiesnese D.Treija,
piedaloties prokurorei I.Rudzītei,
aizstāvim zvērinātam advokātam A.Drēbniekam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. D/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

/pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2017.gada 16.februārī ap plkst.14.03 /pers. D/, braucot 46 maršuta autobusā virzienā no Imantas uz Ziepniekkalnu, pamanīja blakus sēdošā /pers. E/ virsjakas kabatā maku un, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma to nozagt.

Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, autobusam atrodoties Nometņu ielā Rīgā, netālu no autobusu pieturas "Nometņu iela", /pers. D/ uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, no /pers. E/ virsjakas kabatas izvilka maku 7 *euro* vērtībā, kurā atradās dokumenti: 2.grupas invalīda apliecība Nr.622846 uz cietušā vārda bez vērtības, personalizētais e-talons Nr.0034572502 bez vērtības, "Eiro Aptieka" karte Nr.9440384703000474696 bez vērtības, "Maxima" karte Nr.9428300006013617764 2 *euro* vērtībā, "A.Aptieka karte" bez vērtības, skaidra nauda 37 *euro*, kopumā mantas 46 *euro* vērtībā, pēc kā izskrēja no autobusa.

Tādējādi /pers. D/ slepeni nolaupīja cietušajam /pers. E/ piederošu kustamu mantu kopējā vērtībā par 46 *euro*, t.i., nelielā apmērā, nodarot cietušajam materiālu zaudējumu 46 *euro* vērtībā.

Ar šādām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

/pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

/pers. D/ 2017.gada 5.aprīlī ap pkst.11.03 SIA "Rīgas satiksme" 46.maršruta autobusā starp pieturām "Ļermontova iela" un "Āgenskalna tirgus", nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepnenu nolaupīšanu, domādams, ka viņa darbības neviens nenovēro, no /pers. I/ virsjakas kabatas paņēma maku 20 *euro* vērtībā ar tā saturu – invalīda apliecību bez materiālas vērtības, AS "Swedbank" bankas karti bez materiālas vērtības, SIA "Aptieku Alianse" karti bez materiālas vērtības, AS "Drogas" karti bez materiālas vērtības, SIA "Rīgas ūdens" darbinieka apliecību bez materiālas vērtības, SIA "Lats" karti bez materiālas vērtības, SIA "Maxima Latvija Paldies kartī" bez materiālas vērtības, SIA "Rimi Latvia Mans Rimi" karti bez materiālas vērtības un naudu 1,90 *euro*, pēc kā izkāpa no autobusa.

Tādējādi /pers. D/ slepeni nolaupīja /pers. I/ piederošu kustamu mantu par 21,90 *euro*, t.i., nelielā apmērā, nodarot cietušajam materiālu zaudējumu 21,90 *euro* vērtībā.

Ar šādām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē prokurore, pamatojoties uz Krimināļprocesa likuma 462.pantu, grozīja /pers. D/ 2017.gada 28.martā celto apsūdzību, precizējot zādzības izdarīšanas laiku, norādot, ka pareizi jābūt plkst.14.04, nevis plkst.13.48.

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Procesā iesaistītās personas uzturēja apsūdzētā lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Motīvu daļa

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Krimināļprocesa likuma 499.pantam nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajās un uzturētājās apsūdzībās.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. D/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Atbilstoši Krimināļprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. D/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējami kā tīši mazāk smagi noziegumi.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. D/ ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret personas īpašumu, izdarot kabatas zādzības un apdraudot cietušo – /pers. I/, dzimis 1941.gadā, un /pers. E/, dzimis 1938.gadā, kuri ir cienījamā vecumā, mantiskās intereses, iegūstot savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā.

Ievērojot to, ka /pers. D/ pēc abu noziegumu izdarīšanas tika nekavējoties aizturēts, izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā nozagtā prece atgūta

bez bojājumiem un nodota īpašnieku rīcībā, līdz ar to kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. D/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– tātad ir persona, kura ir darbspējīgā vecumā; neprecējies (1.sējuma lietas 33.lapa), pēc apsūdzētā vārdiem – apgādībā nepilngadīgs bērns, turklāt ir reģistrējies Valsts nodarbinātības aģentūrā kā bezdarbnieks; ir reģistrēta deklarēta dzīvesvieta; ar 9.klašu izglītību; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi (1.sējuma lietas 36.lapa); uz lietas izskatīšanas brīdi apsūdzētajam ir 17 likumīgā spēkā stājušies notiesājoši spriedumi, no kuriem 12 sodāmības dzēstas (1.sējuma lietas 37.-47.lapa):

1. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **1997.gada 4.decembra** spriedumu pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 1998.gada 2.janvārī. Sodāmība dzēsta.
2. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **1998.gada 27.maija** spriedumu pēc Latvijas Kriminālkodeksa 222.^{8} panta otrās daļas, 222.^{6} panta otrās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu. Atbrīvots pēc soda izciešanas 1998.gada 26.augustā. Sodāmība dzēsta.
3. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas **2001.gada 24.aprīļa** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem. Sodāmība dzēsta.
4. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **2001.gada 24.septembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem. Sodāmība dzēsta.
5. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **2002.gada 15.februāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2002.gada 20.maijā. Sodāmība dzēsta.
6. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2002.gada 27.februāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 1 mēnesi. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2002.gada 3.aprīlī. Sodāmība dzēsta.
7. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2002.gada 22.novembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 1 mēnesi. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2002.gada 10.decembrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2003.gada 14.jūnijā. Sodāmība dzēsta.
8. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas **2004.gada 7.septembrī** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2004.gada 28.septembrī. Sodāmība dzēsta.
9. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2004.gada 17.augusta** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, ar piespiedu darbu 280 stundu apmērā. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2004.gada 30.augustā. Sodāmība dzēsta.
10. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2005.gada 18.aprīļa** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 1 mēnesi. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2005.gada 28.augustā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2005.gada 7.oktobrī. Sodāmība dzēsta.
11. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2006.gada 9.februāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta trešās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 25.februārī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2006.gada 21.jūnijā. Sodāmība dzēsta.
12. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2006.gada 9.oktobra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2007.gada 30.janvārī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2007.gada 16.februārī. Sodāmība dzēsta.
13. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2008.gada 7.aprīļa** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 29.aprīlī. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **2008.gada 5.novembra** lēmumu izpildīts tiesas spriedums – brīvības atņemšana uz 1 gadu. Lēmums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 20.novembrī. Sodāmība nav dzēsta.
14. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **2009.gada 3.marta** spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2009.gada 31.martā. Sodāmība nav dzēsta.
15. Ar Rīgas apgabaltiesas **2009.gada 13.marta** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{1} panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 6 gadiem un ar policijas kontroli uz 3 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2011.gada 22.jūnijā. Ar Zemgales apgabaltiesas **2011.gada 5.septembra** lēmumu pēc Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikts galīgais sods pēc spriedumu kopības – brīvības atņemšana uz 6 gadiem 3 mēnešiem un ar policijas kontroli uz 3 gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2011.gada 16.septembrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2014.gada 14.decembrī. Sodāmība nav dzēsta.
16. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2015.gada 14.jūlija** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta 1.^{1} daļas 1.punktu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem 6 mēnešiem 8 dienām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 13.novembrī. Sodāmība nav dzēsta.
17. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas **2015.gada 16.decembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 9 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem 6 mēnešiem 8 dienām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 19.februārī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2017.gada 4.februārī. Sodāmība nav dzēsta.

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais /pers. D/, atzīstot savu vainīgumu viņam inkriminēto noziegumu izdarīšanā, paskaidroja, ka noziegumu pamatā bija nepieciešamība pēc finanšu līdzekļiem. Par izdarīto noziegumu lūdza noteikt sodu, kas nebūtu saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, nosakot to piespiedu darbu veidā.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka /pers. D/ par izdarītajiem noziegumiem ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā to tiesas debatēs lūdza arī prokurore.

Lemjot jautājumu par atbilstoša kriminālsoda piemērošanu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais, būdams ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā esošs cilvēks, tomēr ir persona ar izteikti zemu subjektīvās uzvedības kontroles līmeni, tā kā konstatējams, ka /pers. D/ kopš 1997.gada ar zināmu regularitāti jau ir 17 reizes sodīta persona par dažāda rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu (pārsvarā par zādzībām), kuros faktiski ir konstatējams nodarbošanās raksturs. Turklāt arī ar iepriekšējiem diviem spriedumiem /pers. D/ ir notiesāts par kabatas zādzību izdarīšanu.

Jauns tīšs mazāk smags noziegums šajā lietā izdarīts nepilnu divu nedēļu laikā pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas soda izciešanas par

analoģiska rakstura noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kā rezultātā secināms, ka iepriekšējais sods nav sasniedzis Krimināllikuma 35.pantā definētos prevencijas uzdevumus, ko faktiski apstiprina soda efektivitātes kritērijs – recidīvs, un būtībā apliecina par personību iegūtās ziņas – /pers. D/ savus sociālos aspektus un intereses tendenciozi risina ar prettiesiskām darbībām, neņemot vērā sabiedrībā pastāvošās tiesību normas un sabiedrības intereses kopumā.

Papildus ņemams vērā apstāklis, ka /pers. D/ 2017.gada 5.aprīlī izdarīja zādzību, pārkāpjot viņam 2017.gada 17.februārī piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā (2.sējuma 32.lapa) un papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, izciešanas laikā, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 16.decembra spriedumu.

Tiesa novērtē, ka apsūdzētajam piemīt paškritiska attieksme pret izdarīto un ir gribas diktēts lēmums turpmāk atturēties no likumpārkāpumu izdarīšanas, kā arī strādāt algotu darbu SIA "ESVAT", ar mērķi nākotnē izveidot kādas pozitīvas pārmaiņas esošajā dzīvesveidā, taču vienlaikus tiesa secina, ka minētais būtiski neietekmē apsūdzētā personības novērtējumu un nevar radīt zināmu priekšrocību pie soda noteikšanas, tādēļ Krimināllikuma 35.pantā definēto preventīvo soda mērķu sasniegšanas nolūkā, turpmāka recidīva novēršanā un sabiedrības drošības nolūkos, apsūdzētajam par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziegumu izdarīšanu ir likumīgi nosakāms sankcijā paredzētais bargākais soda veids – brīvības atņemšana, jo tikai tādā veidā tiks ievērots taisnīguma princips, kas sevī ietver arī prasības, kas nepieciešamas taisnīgai lietas izskatīšanas procedūrai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli katrā noziedzīgā nodarījumā atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli katrā noziedzīgā nodarījumā atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tāpat tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam – viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Ievērojot to, ka /pers. D/ katrā noziedzīgā nodarījumā ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa, ņemot vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 15.punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot, secina, ka apsūdzētajam par izdarītajiem noziegumiem ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināts panta sankcijas vidējam apmēram, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Krimināllikuma 50.panta pirmā daļa noteic, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šajā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Ievērojot to, ka /pers. D/ ir izdarījis divus patstāvīgus analoģiska rakstura noziedzīgus nodarījumus neilgā laika posmā, tad, lai sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības būtu adekvāts izdarīto noziegumu skaitam un soda noteikšanas vispārīgiem principiem, sods apsūdzētajam nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa noteic – ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Lietai pievienots Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 16.decembra spriedums, ar kuru /pers. D/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 1 gadu 9 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem 6 mēnešiem 8 dienām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 19.februārī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2017.gada 4.februārī.

Ievērojot lietā konstatēto – apsūdzētais jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis 2017.gada 16.februārī, proti, pēc minētā nolēmuma stāšanās spēkā, bet pirms pilnīgas soda izciešanas, tad tiesa secina, ka apsūdzētajam galīgais sods nosakāms pēc spriedumu kopības ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 16.decembra spriedumu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, piemērojot pilnīgu sodu saskaitīšanas principu, jo konstatējams, ka apsūdzētais ir apzināti ignorējis Latvijas Sodu izpildes kodeksā reglamentētos krimināl sodu izpildes pamatprincipus, turklāt jauna – 18 noziegumu izdarīšana nevar būt par pamatu soda samazināšanai pēc iepriekšējā sprieduma.

Kriminālprocesa ietvaros /pers. D/ aizturēts no 2017.gada 16.februāra līdz 2017.gada 17.februārim un atrodas apcietinājumā no 2017.gada 5.aprīļa līdz 2017.gada 2.jūnijam, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā (1.sējuma 16., 30.lapa, 2.sējuma 23., 27.lapa).

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas pārvaldes inspektores N.Rudenko 2017.gada 17.februāra lēmumu /pers. D/ krimināl procesā Nr.11095025417 piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā (2.sējuma 32.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 7.aprīļa lēmumu krimināl procesā Nr.11515000217 /pers. D/ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (1.sējuma 30.lapa).

Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmā daļa noteic – ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam par izdarītajiem noziegumiem ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, un uz lietas izskatīšanas brīdi nav mainījies Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmajā daļā noteiktais drošības līdzekļa piemērošanas pamats, turklāt lietā ir iegūti objektīvi fakti, kas norāda uz apsūdzētā apzinātu tendenci jaunu noziegumu izdarīšanā, kā arī tiesai ir pamats uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes, tad /pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – līdz sprieduma stāšanās spēkā atstājams negrozīts. Savukārt 2017.gada 17.februārī krimināl procesā Nr.11095025417 piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā ir atceļams.

Apsūdzētā /pers. D/ aizstāvību pirmstiesas procesā īstenoja zvērināta advokāte V.Oļhova, bet tiesā zvērināts advokāts A.Drēbnieks, kuriem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem attiecīgi izmaksājami 70 *euro* un 85 *euro*, kuru atlīdzināšanas pienākums atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta nosacījumiem uzliekams apsūdzētajam /pers. D/.

Tā kā apsūdzētais nav atzīts par maznodrošināto personu, bet tiesai iesniegtā iztikas līdzekļu deklarācija apstiprina tikai to, ka /pers. D/ 9.dienā pēc atbrīvojošanās nav oficiālu ienākumu, turklāt ņemot vērā, ka apsūdzētais ir darbspējīgā vecumā esoša persona, turklāt bez būtiskiem veselības

traucējumiem, tiesa uzskata, ka nav pamata apsūdzēto atbrīvot no procesuālo izdevumu piedziņas valsts labā.

Kriminālprocesā par cietušajiem atzīti /pers. E/ un /pers. I/, kuri kaitējuma kompensāciju par /pers. D/ prettiesisko darbību rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu lietā nav pieteikuši, jo nozagtās mantas atgūtas.

Lietiskie pierādījumi – viens polietilēna maiss un CD disks, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināmi pēc sprieduma stāšanās spēkā; maks ar dokumentiem un naudas līdzekļiem 1,90 *euro* apmērā, kas nodoti cietušajam /pers. I/, – atdodami /pers. I/; maks ar dokumentiem un nauda, kas nodoti cietušajam /pers. E/, – atdodami /pers. E/.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā, kas izdarīts 2017.gada 16.februārī, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz četriem mēnešiem.

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā, kas izdarīts 2017.gada 5.aprīlī, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz četriem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. D/ noteikt sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz sešiem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, pieskaitot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 16.decembra sprieduma, /pers. D/ noteikt galīgo sodu pēc spriedumu kopības – brīvības atņemšana uz sešiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz trīs gadiem četriem mēnešiem divpadsmit dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. D/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanas laiku no 2017.gada 16.februāra līdz 2017.gada 17.februārim un apcietinājumu no 2017.gada 5.aprīļa līdz 2017.gada 2.jūnijam.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums, – atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās spēkā, savukārt drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā, – atcelt.

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā procesuālos izdevumus 155 *euro* (simtu piecdesmit pieci *euro*) par zvērinātu advokātu darbu pirmstiesas procesā un tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus – vienu polietilēna maisu un CD disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā; maku ar dokumentiem un naudas līdzekļiem 1,90 *euro* apmērā, kas nodots cietušajam /pers. I/, – atdot /pers. I/; maku ar dokumentiem un naudu, kas nodoti cietušajam /pers. E/, – atdot /pers. E/.

Pilns spriedums pieejams no 2017.gada 21.jūnija.

Tiesnese D.Treija